

РЕШЕНИЕ

№ 4819

гр. София, 11.07.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в публично заседание на 12.06.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3974** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл.149, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. И. С. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № РО-181/25.03.2014 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/ 02.01.2014 г. на ръководителя "Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ – С..

Жалбоподателката оспорва постановления от административния орган отказ за преизчисляване на личната ѝ пенсия за осигурителен стаж и възраст, съобразено с получаваната добавка по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО. Твърди, че пенсията ѝ е осъвременена, без да се вземе предвид визираната добавка. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт. В с.з. Д. С. се явява лично, поддържа жалбата и моли за отмяна на акта, като претендира и разноски.

Ответникът - Директорът на ТП С.-град към НОИ, чрез процесуалния си представител юк.С. оспорва жалбата. Счита, че от данните в административната преписка по безспорен начин се установява, че в разпореждането от 2013 г., на което жалбоподателката основава искането си, ясно са отграничени две числа – за пенсия и за доплащане от учителския пенсионен фонд. Подчертава, че добавката не представлява пенсия. Моли в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената

служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.168, ал.1 АПК, намира следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд. Решението, което е предмет на съдебен контрол, е постановено в производство пред по-горестоящия административен орган по задължително административно обжалване на разпорежданията съгласно чл.117, ал.1, т.2, б."а" КСО. Решението на Директора на ТП на НОИ-С. е връчено на жалбоподателката по пощата на 28.03.2014 г., видно от приложеното известие за доставяне. Жалбата е подадена директно пред Съда с вх.№ 9831/08.04.2014 г., в рамките на законоустановения срок и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

С Разпореждане № [ЕГН]/09.12.2011 г. на Ръководителя по "ПО", считано от 24.01.2011 г. на Д. С. е отпусната добавка по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО. С посоченото разпореждане е определена добавка за 114 месеца учителски осигурителен стаж, за които са начислени 0.2% от размера на пенсията – 344,09 лв. Добавката е в размер на 78,45 лв. и се изплаща към получаваната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 344,09 лв. Сборът от добавката и пенсията възлиза на 422,54 лв. (344,09 лв. + 78,45 лв.), посочена в цитираното разпореждане като месечна сума за изплащане. С последващо Разпореждане № [ЕГН]/02.01.2014 г. размерът на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е осъвременен на основание § 7 от ПЗР на Закона за бюджета на Държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/ за 2013 г.

Недоволна от така издаденото разпореждане, жалбоподателката го е оспорила по административен ред и с Решение № РО-181/25.03.2014 г. на Директора на ТП на НОИ – С. разпореждането е потвърдено.

Към доказателствения материал по делото са приобщени представената от ответника административна преписка с писмо № ОП-303/17.04.2014 г. По делото са приети и представените от жалбоподателката документи, които се съдържат в административната преписка.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от материално компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Съгласно § 5, ал.3 от ПЗР на КСО в редакцията, действаща към датата на отпускане на добавката, обн.ДВ, бр.100/2010 г., в сила от 01.01.2011 г., на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал.1 и се пенсионират при условията на чл.68, ал.1, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от учителския пенсионен фонд в размер 0,2 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след навършване на възрастта по ал.1.

Компетентният орган е извършил осъвременяване на размера на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на жалбоподателката на основание § 3, ал.1 от ПЗР на ЗБДОО за 2013 г. Според тази разпоредба пенсиите, с изключение на пенсиите, несвързани с трудова дейност, се осъвременяват от 1 април 2013 г., както следва:

1. отпуснатите с начална дата до 31 декември 2009 г. - с 9,8 на сто;
2. отпуснатите с начална дата от 1 януари до 31 декември 2010 г. - с 8,8 на сто;
3. отпуснатите с начална дата от 1 януари до 31 декември 2011 г. - с 5,7 на сто;
4. отпуснатите от 1 януари до 31 декември 2012 г. - с 2,2 на сто.

В случая е видно от представената административна преписка, че пенсията за ОСВ, получавана от Д. С., е отпусната от 13.05.2006 г., което прави приложима т.1 на посочената норма, регламентираща осъвременяване на пенсиите, отпуснати до 31 декември 2009 г. с 9,8 на сто. Посоченото осъвременяване се отнася само до размера на пенсията. Добавката по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО не подлежи на осъвременяване по реда на § 3, ал.1 от ПЗР на ЗБДОО за 2013 г., тъй като тя се определя в указания процент – 0,2 на сто от осъвременения размер пенсия за всеки месец учителски стаж. След осъвременяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание § 3, ал.1 от ПЗР на ЗБДОО за 2013 г., считано от 01.04.2013 г., същата е определена в размер 377,81 лв., изчислена като получаваният до 01.04.2013 г. размер 344,09 лв. е умножен с коефициента по т.1 - 1.098. Размерът на добавката по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО е определен на 86,14 лв., получен като за 114 месеца учителски стаж са начислени по $0,2\% = 22,8\%$ от осъвременения размер – 377,81 лв. ($377,81 \text{ лв.} \times 22,8\% = 86,14 \text{ лв.}$).

Съдът намира, че жалбоподателката не прави разлика между пенсия и добавка, поради което неправилно възприема, че сумата за добавката по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО също подлежи на осъвременяване от 01.04.2013 г.

За разрешаването на административноправния спор Съдът съобрази, че с разпоредбата на § 7 от ЗБДОО за 2014 г. изрично е предвидено, че пенсиите и добавките на учителите, изплащани от Учителския пенсионен фонд, отпуснати с начална дата до 31.12.2013 г., се преизчисляват от 01.01.2014 г. по реда на § 5, ал.2 и ал.3 от ПЗР на КСО. В тази връзка разпоредбата на § 5, ал.3 от ПЗР на КСО е изменена, като изменението е обнародвано в ДВ, бр.106/2013 г., в сила от 01.01.2014 г. и е добила следната редакция "На учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал.1 и се пенсионират при условията на чл.68, ал.1 и 2 от КСО, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от учителския пенсионен фонд в размер на 0.33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал. 1".

В изпълнение на § 7 от ЗБДОО за 2014 г. във връзка с изменената редакция на § 5, ал.3 от ПЗР на КСО, правилно е постановено оспореното пред административния орган разпореждане № [ЕГН]/02.01.2014 г., с което размерът на добавката е преизчислен от 01.01.2014 г. и е в размер на 142,13 лв. Този размер е получен като за 114 месеца учителски стаж са начислени по 0,33%, което прави 37,62%. Размерът на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст остава непроменен след преизчислението на основание § 3, ал.1 от ПЗР на ЗБДОО за 2013 г. от 01.04.2013 г. – 377,81 лв., тъй като на осъвременяване с 0,33% от 01.01.2014 г. подлежат само добавките, изплащани от учителския пенсионен фонд за всеки месец учителски осигурителен стаж. В този смисъл за 114 месеца учителски стаж $\times 0,33\%$ се следват 37,62% от месечния размер пенсия. Тъй като размерът на добавката се определя от размера на пенсията, то при постановяване на разпореждането от 02.01.2014 г. е взет предвид размерът на пенсията – 377,81 лв. $\times 37,62\% = 142,13 \text{ лв.}$ В разглеждания случай месечната сума за изплащане представлява сбор от личната пенсия за осигурителен стаж и възраст – 377,81 лв. и преизчислената на основание § 7 от ЗБДОО за 2014 г. добавка по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО – 142,13 лв., или обща сума – 519,94 лв.

С оглед изложеното, твърдението на жалбоподателката за неправилно определен

размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст в оспореното решение е неоснователно, тъй като, както бе посочено по-горе, сумата от 422,54 лв. е сбор от пенсия и добавка, а не е само пенсия. Това е така, защото съгласно § 3, ал.1 от ПЗР на ЗБДОО за 2013 г. на осъвременяване от 01.04.2013 г. с коефициент 1,098 подлежи само пенсията за ОСВ, без добавката по § 5, ал.3 от ПЗР на КСО, което формира лична пенсия за ОСВ в осъвременен размер 377,81 лв. (344,09 лв. x 1,098 = 377,81 лв.). От така определения месечен размер пенсия се изчислява размерът на добавката за месеците учителски стаж x 0,2%. Едва с изменението на § 5, ал.3 от ПЗР на КСО във вр.с § 7 от ЗБДОО за 2014 г., добавката подлежи на самостоятелно увеличение от 01.01.2014 г., при което процентното изражение за всеки месец учителски стаж се увеличава от 0.2% на 0.33%.

Ето защо Съдът намира, че административният орган правилно е преизчислил размера на получаваната от жалбоподателката пенсия.

При служебно извършената проверка Съдът констатира, че оспореното решение е издадено при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, поради което се налага извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, като в полза на ТП на НОИ – С. се присъди такова възнаграждение в размер на 350 лв. съгласно чл.8, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адв. възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172 и чл.143 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. С. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № РО-181/25.03.2014 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН]/ 02.01.2014 г. на ръководителя "Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ – С..

ОСЪЖДА Д. И. С. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 лв. /триста и петдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ :